

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης λειτούργησε στην Παναγία των Βλαχερνών ως απλός Ιερέας - Μήνυμα για την παύση όλων των εχθροπραξιών

[Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στο Ι. Αγίασμα των Βλαχερνών, στο πλαίσιο των εορτασμών της επετείου των 1400 ετών του Ακαθίστου Ύμνου

Με ιδιαίτερη κατάνυξη και σε έντονα συγκινησιακά φορτισμένη ατμόσφαιρα το Οικουμενικό Πατριαρχείο τίμησε το Σάββατο, 28 Μαρτίου 2026, με **Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Παναγίας των Βλαχερνών** την επέτειο των 1400 ετών από τότε που εψάλη εκεί για πρώτη φορά ο **Άκάθιστος Ύμνος**.

Η Α.Θ. Παναγιώτης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, ο οποίος για τρίτη φορά στην 35ετή Πατριαρχεία του **λειτούργησε ως απλός Ιερέας**, αναφέρθηκε, στην ομιλία του, στο πρόσωπο της Παναγίας προστάτιδος της Πόλεως και στα γεγονότα του 626 που οδήγησαν τον λαό της Βασιλεύουσας να ψάλει στις Βλαχέρνες τον Ακάθιστο Ύμνο, ενώ αναφερόμενος σε όλα όσα συμβαίνουν σήμερα στον κόσμο απηύθυνε έκκληση να σταματήσουν όλοι οι πόλεμοι και οι συγκρούσεις. “Οι πόλεμοι ποτέ δεν ήταν, ούτε είναι και δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσουν ως μέσον λύσεως προβλημάτων”, τόνισε ο Πατριάρχης.

Συγκεκριμένα, στην ομιλία του ο Παναγιώτατος ανέφερε:

“Είναι γνωστό ότι η προστασία της Πόλεώς μας ανετέθη από τον Κτήτορά της Μέγαν Κωνσταντίνον εις την Κυρία Θεοτόκο. Σε αυτή την Πόλη, την Θεοτοκούπολιν, διαμορφώθηκε, και εδώ περικρατείται μέχρι σήμερα το ιερώτατο μυστήριο της Ορθοδόξου Πίστεως. Εδώ δόθηκαν αγώνες και μάχες για να κρατηθεί άμεικτος, ανόθευτος, η πίστις από στρεβλώσεις. Εδώ, με κόπο και θυσίες, το μυστήριο της ενώσεως των δύο φύσεων, της θείας και της ανθρωπίνης, «ασυγχύτως, ατρέπτως, αδιαιρέτως, αχωρίστως» εν τω προσώπω του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, όχι μόνον φυλάσσεται ως θησαυρός πολύτιμος αλλά μεταλαμπαδεύεται σε όλο τον κόσμο. Εδώ αναβλύζει, ως ανεξάντλητος ποταμός, η πίστις μας, όπως καθωρίσθηκε επακριβώς από τους Αγίους Πατέρας με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος.

Εδώ τηρείται με ευλάβειαν η λειτουργική παράδοση, η κανονική τάξις και το σταυροαναστάσιμο ήθος, επί τη βάσει του ακλονήτου θεμελίου της Πατερικής Παραδόσεως.

Εδώ η Εκκλησία έδωκε ένα βαρύ Σταυρό στον εκάστοτε Επίσκοπό της, να καιροφυλακτεί, και με τη Χάρη της Παναγίας Μητέρας του Θεού, να διαφυλάσσει την αλήθεια ανόθευτη, για να την μεταβιβάζη από γενεά σε γενεά.

Ο Αρχιεπίσκοπος της Κωνσταντινουπόλεως σηκώνει αυτόν τον Σταυρό εδώ και αιώνες, και κοιτώντας πάντα στην Ανάσταση του Χριστού, δεν κουράζεται, δεν εξαντλείται, δεν απελπίζεται. Αντιθέτως, παίρνει θάρρος, ενισχύεται, ανακαινίζεται από το ιστορικό παρελθόν και το μεταποιεί σε ελπίδα και κινητήριο δύναμη για το μέλλον της Εκκλησίας και του κόσμου ολοκλήρου.

Σήμερα, ζούμε εδώ σε αυτόν τον χώρο την 1400στη ανάμνηση της θερμής και καρδιακής ψαλμωδήσεως ενός θαυμασίου ύμνου στην Κυρία Θεοτόκο, του ονομασθέντος «Ακαθίστου Ύμνου», εξ αφορμής της σωτηρίας της Πόλεως, με τη

Χάρη της, από σκληρή δοκιμασία. Σε αυτό το δοξολογικό και ευχαριστήριο αντίδωρο των πιστών προς την Ευεργέτιδα του ανθρωπίνου γένους θα έλεγε κανείς ότι υπάρχει το απάνθισμα και καταστάλλαγμα εν περιλήψει ολόκληρης της Θεολογίας. Γι' αυτό και απετέλεσε διαχρονικώς εντρύφημα όλων των πιστών από τότε και μέχρι σήμερα σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η Παναγία μας είναι η διαχρονική και υπερεθνική μητέρα όλων των ανθρώπων. Όχι μόνον ενός Έθνους και ενός Λαού, αλλά κοινή μητέρα του ανθρωπίνου γένους. Ο Χριστός σαρκώθηκε εξ αυτής για να σώση όλο τον κόσμο. Δεν περιορίζεται η αγάπη της Θεοτόκου, δεν αποτελεί αποκλειστικό προνόμιο και δικαίωμα κάποιων. Περιβάλλει όλη την οικουμένη.”

Και ο Παναγιώτατος πρόσθεσε:

“Από την εκλογή μας στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Θρόνο πριν τριανταπέντε χρόνια, θέσαμε την ταπεινή μας διακονία υπό την σκέπη της Θεοτόκου, από την οποία ζητήσαμε και λάβαμε καιρό, κατά την εκκλησιαστική ορολογία, στο πρώτο ταξίδι που πραγματοποιήσαμε ως Πατριάρχης στο Άγιον Όρος. Στο Περιβόλι της Παναγίας επανήλθαμε έκτοτε αρκετές φορές. Στις επισκέψεις αυτές, είχαμε τη σπάνια ευλογία να τελέσουμε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας δύο φορές ως απλούς ιερείς: Μία στο Παρεκκλήσιο του Ακαθίστου Ύμνου της Μονής Διονυσίου και μία στο Παρεκκλήσιο της Παναγίας Πορταϊτίσσης στην Ιερά Μονή Ιβήρων.

Σήμερα, χάριτι Θεία αξιωθήκαμε να ιεουργήσουμε για τρίτη φορά ιερατικώς, για πρώτη φορά εδώ στη Βασιλίδα των Πόλεων και μάλιστα στο Ιερό Αγίασμα της Παναγίας των Βλαχερνών, όπου εψάλη «ορθοστάδην» ο Ακάθιστος Ύμνος.

Όπως έχουμε γράψει και στο παρελθόν, «ο Ακάθιστος Ύμνος είναι σύμβολο της στάσης την οποία ολόκληρος ο κόσμος πρέπει να υιοθετεί ενώπιον των προβλημάτων της εποχής μας, είτε πρόκειται για τα κοινωνικά ζητήματα της ανεργίας και της φτώχειας, τα πολιτικά προβλήματα του πολέμου και της τρομοκρατίας ή τα περιβαλλοντικά θέματα της ρύπανσης και της καταστροφής του περιβάλλοντος. Κάθε ένας από μας καλείται να παραμείνει άγρυπνος και ορθός, πάντοτε εν επιγνώσει και εν προσευχή».”

Στη συνέχεια ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε στη σημερινή ζοφερή πραγματικότητα των πολεμικών συγκρούσεων που δοκιμάζουν την Ανθρωπότητα και προέτρεψε όλους σε θερμή προσευχή για να φωτίσει ο Κύριος τους ιθύνοντες να βρουν λύσεις μακριά από την επιλογή των πολεμικών συρράξεων. Στο τέλος δε της ομιλίας του κάλεσε το πυκνό εκκλησίασμα να ψάλει και πάλι στις Βλαχέρνες, όπως συνέβη και πριν 1400 χρόνια, το “Τη Υπερμάχω”, εκζητώντας τη βοήθεια της

Κυρίας Θεοτόκου για κάθε συνάνθρωπό μας που βρίσκεται σε δοκιμασία.

“Σε ένα κόσμο διαρκώς ρευστό και εναλλασσομένων τάσεων και ροπών, είναι αδιανόητο οι άνθρωποι της εις Χριστόν πίστεως να προτάσσουν επιλογές που διαταράσσουν την αρμονική τους συνύπαρξη και αντιμάχονται με τα έργα τους την Ενανθρώπιση του προαιωνίου Λόγου του Θεού, της αληθινής Ειρήνης του κόσμου. Οι πόλεμοι, οι έριδες, οι μάχες δεν αποτελούν μέρος της αληθινής ζωής του ανθρώπου.

Σήμερα, δυστυχώς, γευόμεστε τα απότοκα του παγώματος της ανθρώπινης καρδιάς. Ζούμε αυτό που μας λέγει το Ευάγγελιο ως αιτία αυτών των φαινομένων το ότι εψύγη η αγάπη των πολλών (πρβλ. Μτ. κδ', 12). Όμως, είναι, και εξ αυτών των κακών αφορμών, ευκαιρία να αναθεωρήσουμε την κοσμοθεωρία μας και να επανασυγχρονισθούμε με τις αρχές και την πορεία της Εκκλησίας του Χριστού.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία ήταν ανέκαθεν η διδάσκαλος της ειρήνης και της πραότητας. Δεν εστήριξε ποτέ και δεν αγαπά τους μερισμούς και τις διαιρέσεις των ανθρώπων. Δεν είδε με διαφορετική διάθεση τους ανθρώπους τους εκτός της πίστεώς της, τους μη Ορθοδόξους, γιατί κατά την επαγγελίαν του Κυρίου «πάντας ανθρώπους θέλει σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Α' Τιμ. β', 4). Με αυτή την προοπτική ευαγγελίζεται την σωτηρία αβίαστα, απεριόριστα. Όποιος θέλει την ακολουθεί ελεύθερα. Η Εκκλησία αναμένει, συγχωρεί, ενώνει, ελπίζει. Κηρύττει την αλήθειά της με σιωπή, με θυσία, με προσευχή, με αγάπη, όχι φαρισαϊκά και επίπλαστα αλλά με φυσικότητα και ειλικρίνεια. Έχει εμπειρία αιώνων στο είναι της. Γι' αυτό, έστω και εάν έλαβε πολλές αφορμές, δεν ανταποκρίθηκε σε εκπτώτικες της πίστεώς της επιλογές. Προτίμησε πάντοτε τη διακριτικότητα, τη μη ανταπόδοση του κακού, κατά το Παύλειον, «η αγάπη μακροθυμεί, ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, πάντα στέγει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει» (Α' Κορ. ιγ', 4-7)

Με την ευκαιρία, λοιπόν, της σημερινής Θείας Λειτουργίας, απευθύνουμε ταπεινώς από τον Θεομητορικό τούτο χώρο καρδιακή έκκληση για την παύση όλων των απανταχού της γης εχθροπραξιών. Παρακαλούμε κάθε άνθρωπον καλής θελήσεως, εξ οποιασδήποτε πλευράς και θέσεως όπου ευρίσκεται, να αναλογισθεί το μέγεθος των συμφορών που αποφέρει η διατάραξη των ισορροπιών και της συνύπαρξης των λαών. Οι πόλεμοι ποτέ δεν ήταν, ούτε είναι και δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσουν ως μέσον λύσεως προβλημάτων.

Από της ταπεινής μας θέσεως, ως διάκονοι και υπηρέται της «όντως ειρήνης του Θεού» (πρβλ. Φιλ. δ', 7), του Κυρίου Ιησού Χριστού, και από της γεμάτης ιστορικές εμπειρίες Πόλεως αναφωνούμε το «Ειρήνη πάσι» και προσκαλούμε όλους τους ανθρώπους σε θερμή προσευχή για να φωτίσει ο Κύριος τους ιθύνοντας προς καταλλαγή και ανεύρεση λύσεων μακράν της επιλογής των πολέμων. Ας

προτάξουμε την αξία της ανθρωπίνης υπάρξεως. Ας τιμήσουμε το ανεπανάληπτο ανθρώπινο πρόσωπο. Ας θέσουμε σε δεύτερη θέση το εφήμερο συμφέρον. Ας αξιοποιήσουμε όσες δυνάμεις έχουμε προς εκτόνωση των εντάσεων. Ας προσφύγουμε με διάθεση καταλλαγής και συμφιλίωσης σε συζητήσεις. Ας προσέλθουμε με προτάσεις στο διάλογο. Ας ταπεινωθούμε για να εύρουμε έλεος και Χάριν και να γίνουμε παράδειγμα και φως προς δόξαν του Ονόματος του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Εν τέλει, ας καταφύγουμε προς την Παναγία Μητέρα μας, την Υπεραγία Θεοτόκο, και ας της ζητήσουμε με παιδική απλότητα και ακακία να γίνη τείχος και βοηθός για όλους τους ανθρώπους που ευρίσκονται σε δυσκολίες και κινδύνους. Ας της προσφέρουμε την διάθεσή μας για μετάνοια και επιστροφή προς τον Κύριό μας. Στο πνεύμα αυτό, απονέμουμε σε κάθε ένα και κάθε μία από εσάς την Πατρική μας ευλογία. Σας καλούμε να ψάλλουμε τώρα όλοι μαζί, με θέρμη και ζήλο, τον εξαίρετο και διαρκώς επίκαιρο ύμνο το «Τη Υπερμάχω».

Εκκλησιάστηκαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, και Προύσης κ. Ιωακείμ, οι Θεφιλ. Επίσκοποι Δαφνουσίας κ. Σμάραγδος και Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος, Άρχοντες οφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., ο Εξοχ. Πρέσβυς κ. Κωνσταντίνος Κούτρας, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, με στελέχη του Γεν. Προξενείου, η Εξοχ. κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου, πρ. Γενική Πρόξενος στην Πόλη, με τον σύζυγό της Εξοχ. κ. Ιωάννη Ραπτάκη, Πρέσβυ ε.τ., και πλήθος πιστών από την Πόλη και προσκυνητών από την Ελλάδα και άλλες χώρες.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου